

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **P.**, so sídlom v B., zastúpenej Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, v mene a na účet ktorej koná advokát a konateľ doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanej **S.**, zastúpenej **M.**, so sídlom v B., **o náhradu škody a nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 17 C 281/2012, o dovolaniach žalobkyne proti uzneseniam Krajského súdu v Žiline z 19. februára 2013, sp. zn. 10 NcC 106/2013 a z 27. mája 2014 sp. zn. 5 Co 300/2014, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 19. februára 2013, sp. zn. 10 NcC 106/2013 **z a s t a v u j e**.

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 27. mája 2014 sp. zn. 5 Co 300/2014 **o d m i e t a**.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline uznesením z 19. februára 2013, sp. zn. 10 NcC 106/2013 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Žilina JUDr. Anna Majerníková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 17 C 281/2012.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa dovolanie. Na základe uvedenej právnej argumentácie navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil tomuto súde na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní o tomto dovolaní žalobkyne vzal na zreteľ ustanovenie § 236 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého účastník konania môže dovolaním napadnúť iba právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu. Odvolacím súdom je krajský súd, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu (§ 10 ods. 1 O.s.p.) a Najvyšší súd Slovenskej republiky, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O.s.p.).

V danom prípade dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým Krajský súd v Žiline nerozhodoval ako súd odvolací (po podaní odvolania niektorým z účastníkov konania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa – pozri § 201 a nasl. O.s.p.), ale ako súd nadriadený

Okresnému súdu Žilina v zmysle § 16 ods. 1 O.s.p. (rozhodujúci o námietke zaujatosti vznesenej účastníkmi konania proti sudcovi okresného súdu). Dovoláním žalobkyne teda nie je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vydané v inštančnom postupe, ale rozhodnutie nadriadeného súdu o námietke zaujatosti v zmysle § 16 ods. 1 O.s.p. a takéto rozhodnutie nie je spôsobilým predmetom dovolania.

Keďže dovolanie môže byť podané len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť na prejednanie dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu iného než odvolacieho súdu. Nedostatok funkčnej príslušnosti súdu na prejednanie veci patriacej do právomoci súdov je pritom neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, so zreteľom na ktorý súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o dovolaní žalobkyne zastavil.

S súvislosti s rozhodovacou praxou senátu I. ÚS Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), ktorou odôvodnila prípustnosť dovolania žalobkyňa, najvyšší súd konštatuje, že predmetné rozhodnutia tohto senátu neboli ňou správne pochopené. Správne obsadenie súdu, resp. prejednanie a rozhodnutie veci vylúčeným sudcom je predmetom súdneho prieskumu na základe opravných prostriedkov v odvolacom (§ 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.) i v dovolacom konaní (§ 237 písm. g/ O.s.p.). Túto prípadnú vadu konania skúma inštančný súd (teda súd rozhodujúci o odvolaní alebo dovolaní proti meritórnemu rozhodnutiu) z úradnej povinnosti. Súd rozhodujúci o opravnom prostriedku v inštančnom postupe pri posudzovaní, či konanie bolo zaťažené takouto vadou, nie je viazaný rozhodnutím nadriadeného súdu o námietke zaujatosti. Uznesenia ústavného súdu, na ktoré v dovolaní poukazovala žalobkyňa, treba preto interpretovať tak, že subsidiárna právomoc ústavného súdu na poskytnutie ochrany ústavnosti v konaní o ústavnej sťažnosti v týchto veciach (vo veciach žalobkyne) nebola daná, pretože sťažovateľka (žalobkyňa) má (bude mať) možnosť sa domáhať ochrany svojho základného práva na zákonného, resp. nestranného sudcu v konaní pred všeobecnými súdmi v inštančnom postupe, teda v rámci využitia riadnych opravných prostriedkov (proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa) alebo aj mimoriadnych opravných prostriedkov (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu).

Nedostatok podmienky dovolacieho konania spočívajúci v chýbajúcej funkčnej príslušnosti najvyššieho súdu rozhodovať o dovolaní proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorým tento rozhodol o námietke zaujatosti ako nadriadený súd, predstavuje ustálenú judikatúru senátov občianskoprávneho kolégia (pozri napr. uznesenia z 27. novembra 2012 sp. zn. 1 Cdo 237/2012; z 28. novembra 2012 sp. zn. 2 Cdo 205/2012; zo 4. marca 2013 sp. zn. 3 Cdo 94/2013; z 26. februára 2013 sp. zn. 4 Cdo 316/2013, 4 Cdo 317/2013; z 28. mája 2013 sp. zn. 5 Cdo 176/2013; z 25. júla 2012 sp. zn. 6 Cdo 164/2012; alebo z 12. júna 2013 sp. zn. 7 Cdo 117/2013).

Okresný súd Žilina uznesením z 21. marca 2014 č.k. 17 C 281/2012-97 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20 eur, pričom

poukázal na ustanovenia § 5 ods. 1 písm. a/, § 6 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) a o výške poplatku rozhodol podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu Zákona o súdnych poplatkoch.

Krajský súd v Žiline na odvolanie žalobkyne uznesením zo 27. mája 2014 sp. zn. 5 Co 300/2014 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). V odôvodnení sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že odvolanie žalobkyne je potrebné považovať za odvolací návrh a preto je povinná zaplatiť súdny poplatok za odvolanie. O poplatkovej povinnosti súd prvého stupňa rozhodol správne, jasne a zrozumiteľne v uznesení, tiež uviedol ustanovenia, ktorými sa pri svojom rozhodovaní riadil.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa (druhým) dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo v danom prípade sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že jeho rozhodnutie je „absolútne“ prekvapivé, lebo popiera doterajšiu konštantnú judikatúru, žalobkyňa bola v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. uložená poplatková povinnosť za odvolanie a tým jej bol spôsobený zásah do jej ústavného práva na súdnu ochranu, ktorý bližšie v dovolaní rozviedla.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 5 Cdo 284/2014, 5 Cdo 294/2014, 6 Cdo 236/2014, 6 Cdo 295/2014, 6 Cdo 279/2014, 8 Cdo 305/2014, 8 Cdo 220/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 O.s.p. a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V konaní o prvom dovolaní bola procesne úspešná žalovaná, ktorej preto vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyne, ktorá úspech nemala (§ 243b

ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobkyňa zavinila, že sa konanie o jej druhom dovolaní muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť trovy tohto konania žalovanej (§ 243b ods. 5 veta prvá O.s.p., § 151 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.). Najvyšší súd nepriznal žalovanej náhradu trov konania o prvom a druhom dovolaní, lebo nepodala návrh na ich priznanie (§ 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. mája 2015

**JUDr. Oľga Trnková, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia : Zuzana Pudmarčíková